



Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 07 (267)

Ceturtdiena, 2016. gada 28. jūlijs

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Pašvaldību darbinieku sporta spēles
- Sarkanais irbenājs

- No Čīles uz Latviju



- Bibliotēkas ziņas

- Īsa pamācība mīlēšanā

- Suntažu mācītājs Emīls Lopenove un viņa laikabiedri



Dziesmuspēle “Īsa pamācība mīlēšanā” Suntažu estrādē.

1. rindā no kreisās: Raja Stiebrina, Aivars Pumpurs, Modris Grišāns, Vladimirs Dorofejenkova, Aivars Gavrilovs, Aivars Andžāns; 2. rindā: Dzidra Sproģe, Vineta Ungure, Biruta Rukmane, Juris Zandbergs, Jānis Rukmanis, Jānis Gritāns, Viktorija Dorofejenkova, Gunta Kālīte, Gunīta Brantē, Ausma Gavrilova, Voldemārs Sorinš, Iveta Grišāne; 3. rindā: Ivars Kļavinskis, Kristians Karēļins, Sarmīte Rubule, Evija Skulte, Aīda Ozoliņa, Aija Dzērve, Jānis Kirmuška.

REDAKTORA SLEJA



Vasara ir atvaļinājumu laiks. Un, lai gan laiks steidzas vēja spārniem, dienas ir garākas, cilvēki priecīgāki un domas laiskākas. Arī man šajā laikā gribās baudīt sauli, siltos ezeru ūdeņus, tuvo cilvēku klātbūtni un vasaras dabas veltes. Un kādā brīvākā brīdī pārdomāt savas ikdienas domas, attieksmi pret apkārtējiem cilvēkiem un dažādiem notikumiem. Dažkārt interneta tīkla dziļumos vai lasītajās grāmatās izdodas atrast kādu domu, kas uzrunā un liek aizdomāties. Tāpēc šajā mēnesī sava slejā piedāvāju vienu no šādiem, manuprāt, pārdomu vērtiem stāstiem, izlasīt ikvienam no avīzes lasītājiem.

Kādu dienu pie izcilā sengrieķu filozofa Sokrata ieradās kāds paziņa un teica: "Vai zināt, ko es tikko dzirdēju par jūsu draugu?"

Sokrats atbildēja: "Pirms runājat ar mani par manu draugu, iesaku mirkli apdomāt un izlaist caur filtru ziņu, ko grasāties man teikt. Tas ir trīskāršs filtrs."

Tad Sokrats teica: "Pirmais filtrs ir patiesība. Vai esat absolūti pārliecināts ka tas, ko jūs gatavojaties man teikt, ir taisnība?"

"Hmm, nē," paziņa atbildēja, "patiesībā es tikai dzirdēju par to un ..."

"Tātad jūs neesat drošs, vai tā ir taisnība, vai ne?" atbildēja filozofs. "Tagad pamēģināsim otro filtru. Vai tas, ko jūs man grasāties teikt par manu draugu, ir kas labs?"

"Nē, gluži pretēji," atbildēja paziņa, aizrāvēs ar stāstījumu.

"Tātad," Sokrats viņu pārtrauca, "Jūs vēlaties man teikt ko sliktu par manu draugu, bet Jūs neesat pārliecināts, ka tā ir taisnība. Tad atliek vēl trešais filtrs – lietderība. Vai šī ziņa, ko stāstīsiet par manu draugu, būs man noderīga?"

Paziņa apdomājās un teica: "Ne gluži."

Sokrats secināja: "Ja tas, ko Jūs vēlaties man teikt par manu draugu, nav ne paties, ne labs un pat ne noderīgs, kādēļ teikt man to vispār?"

Lai pozitīvām emocijām un vērtīgām pārdomām piepildīts augusta mēnesis!

Agnese

PAŠVALDĪBU DARBINIEKU SPORTA SPĒLES

8.jūlijā brīnišķīgi sakoptā un labiekārtotā vietā Ogres upes krastā - Madlienas pagasta Z/S Krasti - pulcējās Ogres, Ikšķiles un Lielvārdes novadu pašvaldību darbinieki, lai piedalītos 17. pašvaldību darbinieku sporta spēlēs. Sporta spēlēs savas pašvaldības pārstāvēja septiņas komandas: Ogres novada pašvaldības centrālā administrācija, Suntažu pagasta pārvalde, Madlienas pagasta pārvalde, Ķeipenes pagasta pārvalde, Meņģeles pagasta pārvalde, Ikšķiles novada pašvaldība, Lielvārdes novada pašvaldība.

Tā kā 2015.gadā uzvarētāju laurus plūca Madlienas pagasta pārvalde, tad šogad sporta spēles tika organizētas Madlienas pagastā. Madlienieši kopā ar Ogres novada sporta centru spēļu dalībniekiem bija sagatavojuši 12 dažādas disciplīnas ("Peintbols", "Pūķu cīņas", "Salūts", "Bumbiņu kratīšana", "Dārgumu meklēšana", "Polo", "Oveslība", "Boulingss", "Disku mešana", "Airēšana ar uzdevumu", "Trīscīņa", "Ko tu zini??").

Tradicionāli sporta spēļu atklāšana sākās ar komandu kopīgu parādi, kam sekoja Madlienas pagasta pārvaldes vadītāja Ojāra Atslēdzīņa, Ogres novada sporta centra direktores Dzirkstītes Žindīgas un sacensību galvenās tiesneses Rītas Pučekaite uzrunas. Izdevušos un sportisku dienu vēlēja arī Ogres novada pašvaldības izpilddirektors Pēteris Dimants. Pēc parādes un svinīgajām uzrunām sākās sacensības 12 sporta disciplīnās, kas no dalībniekiem prasīja gan izveicību un precizitāti, gan veiksmi un zināšanas. Vissīvākās cīņas bija vērojamas "Polo" sacensībās, kurā trīs dalībniekiem no komandas ierobežotā laukumā, ar "zirgu" starp kājām un florbola nūju rokā, bija jātrāpa vārtos bumbiņa. Suntažu pagasta pārvalde šajās komandu sacensībās uzrādīja labākos rezultātus un ieguva 1.vietu.

Spēļu kopvērtējumā 1. vietu šogad ieguva Lielvārdes novada pašvaldība, aiz sevis atstājot Madlienas pagasta pārvaldes komandu. Savukārt trešo vietu ieguva Ogres novada pašvaldības centrālās administrācijas darbinieku komanda.

Agnese Brauna



Polo spēles sacensības. Suntažu komandā /otrā no kreisās/ Evija Sondore, Gundars Tipāns, Aija Strazdiņa

INFORMĀCIJA VECĀKIEM.

Suntažu sociālais centrs informē, kuras ir ieguvušas trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes statusu un kurās ir skolnieki no 1-12. klasei, ir iespēja saņemt pabalstu individuālo mācību līdzekļu un piederumu iegādei 29,00 eur apmērā gadā katram skolniekam. Aicinām vecākus rakstīt iesniegumus.

Lūdzam vecākus savlaicīgi kārtot trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes statusu, lai skolnieki varētu saņemt ēdināšanas pabalstu skolā, uzsākot jauno mācību gadu.

Sīkāka informācija par nepieciešamajiem dokumentiem statusa kārtošanai pieejama Suntažu sociālajā centrā pie informācijas stenda vai arī pie sociālā darbinieka, kā arī Ogres novada pašvaldības mājas lapā www.ogresnovads.lv sadaļā sociālā un veselības aprūpe.

Informāciju iespējams iegūt arī telefoniski : 65037187,26586088.

Suntažu sociālā centra vadītāja Tamāra Makarova

SARKANAIS IRBENĀJS



Foto Renārs Deguns

Dzied "Svīre". No kr.: Agnese Brauna, Aiga Deguna, Evija Sondore, Karīna Čakare, Aija Liepa un vadītāja Inīta Andževa



Foto Renārs Deguns

"Svīre" gatavojas svētku gājienam



Foto Renārs Deguns

"Svīre" svētku gājienā



Foto Renārs Deguns

Visi dalībnieki vienotās festivāla noslēguma kops dziedāšanā

Ikvienam pašdarbnieku kolektīvam, dodoties izbraukumu koncertos, rodas iespēja sastapt līdzīgi domājošus cilvēkus un ar dažiem kolektīviem izveidojās patiesi labas un draudzīgas attiecības, kas gadu gaitā nostiprinās un viesošanās vienam kolektīvam pie otra kļūst par labu tradīciju. Suntažu kultūras nama sieviešu vokālā ansambļa "Svīre" draudzība ar Vangažu ukraiņu biedrības "Jatraņ" dziedošo kolektīvu aizsākās Suntažu kultūras namā, kad ikgadējā ansambļu sadziedāšanās tika organizēta kā mazākumtautību ansambļu tikšanās vakars. Laba savstarpējā sapratne starp kolektīviem izveidojās

jau pirmajā satikšanās reizē koncertā, kas notika Allažu pagasta baznīcā. Šo gadu laikā vairākkārt esam tikušies koncertos, piedalījāmies arī biedrības "Jatraņ" 20 gadu jubilejas pasākumā.

Šajā vasarā biedrība "Jatraņ" uzsāka projekta "Mēs kopā vienoti Latvijai" īstenošanu. Projekta viens no galvenajiem mērķiem ir stiprināt ukraiņu nacionālās identitātes apziņu un veidot komunikāciju starp Latvijā dzīvojošām mazākumtautībām un latviešiem. Projekta ietvaros 9.jūlijā Vangažos notika konference un dienas otrajā pusē norisinājās 8. Starptautiskais ukraiņu tautas mākslas festivāls

"Sarkanais irbenājs" (Червона калина).

Vairāku stundu garumā konferences dalībniekus un visus interesentus priecēja visu Latvijas reģionu ukraiņu, krievu un baltkrievu biedrību sagatavotie priekšnesumi. Ansamblis "Svīre" šajā festivālā piedalījās kā vienīgais latviešu dziedošais kolektīvs un mūsu sagatavotā ukraiņu tautas dziesmu programma tika uzņemta ar ovācijām. Festivāls bija lieliska iespēja piedalīties liela mēroga pasākumā, baudīt saulainu dienu brīvdabā un gūt ieskatu citu tautu dziesmu un deju kultūrā.

Ansambļa "Svīre" dalībnieces

NO ČĪLES UZ LATVIJU

Iepriekšējā mācību gadā skolēnu apmaiņas programmas "Youth For Understanding" (jeb latviešu valodā "Jaunatne par saprašanu") ietvaros savu mācību gadu Suntažu vidusskolas 12.klases nelielajā kolektīvā aizvadīja Amanda Zoe Herrera Duran no Čīles. Pirms atgriešanās dzimtajā zemē, vēlējos Amandaī uzdot dažus jautājumus par un ap Latvijā pavadīto laiku. Šī gada laikā Amanda arī ieguvusi nelielu ieskatu un zināšanas latviešu valodā, tomēr jautājumi tika uzdoti angļu valodā.

1) Kā radās ideja par piedalīšanos apmaiņas programmā?

Es vienmēr esmu gribējusi ceļot pa pasauli un man nekad nav patīcis ilgstoši atrasties vienā vietā, Savās mājās Čīlē es dzīvoju 10 gadu (ilgāk nekā nekad) un man vajadzēja iziet ārā no manas mājas! Tā nu man radās ideja par apmaiņas gadu, jo es vēlējos apgūt jaunas, interesantas lietas. Sapratu, ka tas būtu interesants piedzīvojums, ko atcerēties visu mūžu, man nebija ko zaudēt!

2) Kā un kāpēc izvēlējies doties uz Latviju?

Es izvēlējos Latviju, jo es vienmēr esmu domājusi, ka šī apmaiņas gada laikā man ir jāiegūst viss, ko vien var. Domājot par šo vienu gadu, man ienāca prātā, ka man vajadzētu iemācīties kaut ko tādu, kas man būtu noderīgs manā dzīvē arī pēc tam. Mana kaislība ir māksla, es esmu māksliniece un man vienmēr ir patīcis mācīties mākslas. Apzinot iespējas šajā jomā, man bija iespēja izvēlēties starp Igauniju un Latviju, bet, apskatot dažādas ainavas un dabas skatus, es iemīlējos Latvijā...

3) Vai atceries, kādas bija pirmās emocijas, ierodoties Latvijā?



Amanda Zoe Herrera Duran

Zinātkāre un entuziasms bija vienas no spēcīgākajām emocijām. Protams, arī bailes, bet bailes nedrīkst lemt pār tavu dzīvi un, pat ja bija kāds brīdis, kad biju patiesi izbijusies, zinātkāre un entuziasms ņēma virsroku visu laiku, ko pavadīju Latvijā.

4) Kā Tu jūties Latvijā? Man bija tā laime būt ģimenē, kurā visi pret mani bija ļoti draudzīgi, ļoti atvērti domājoši un kuri darīja visu, ko spēja, lai es justos laimīga Latvijā. Patiecoties manai viesģimenei, šo gadu varētu saukt pat par ideālu, jo šeit es jutos kā laimīgākais cilvēks uz zemes. Un pat brīžos, kad kļuva grūti, viņi lika man justies atkal labi un šī gada laikā padarīja mani par labāku cilvēku.

5) Kas Tev bija vispārsteidzošākais šeit, pie mums? Visvairāk pārsteigta biju par kultūru un cilvēku dažādību. Čīlē cilvēki ir ļoti draudzīgi un atvērti un var sarunāties uz ielas ar svešiem cilvēkiem ilgāku laiku. Latvijā cilvēki ir bikli un piesardzīgi, klusāki un mierīgāki. Pirmajos mēnešos, ko pavadīju Latvijā, tas šķita ļoti dīvaini un nepierasti.

6) Kāda ir vislielākā atšķirība no Tavas dzimtenes? Atšķirību ir ļoti daudz it visās lietās – gan izglītības sistēmā, gan cilvēkos un kultūrā un

ikdienas dzīvē. Šajā jautājumā es varētu uzskaitīt ļoti daudz lietas, bet to ir tik daudz, ka es nekad šo sarakstu nevarētu pabeigt. Par atšķirībām varētu runāt ļoti ilgi, bet tad neatliks laika citiem jautājumiem.

7) Vai esi apguvusi kaut ko no latviešu valodas? Kādi ir Tavi hobiji, aizraušanās?

Šeit, Latvijā sapratu, ka patiesībā esmu ļoti kautrīga. Apgūstot latviešu valodu, brīžos, kad nācās runāt latviski, ļoti kautrējos. Bet runāt latviski esmu iemācījusies pietiekoši

un varēju sarunāties ar saviem draugiem un ģimeni. Runājot par hobijiem un atpūtu, kā jau katram pusaudzim, man traki patīk ballītes, satīties ar draugiem, skatīties filmas un seriālus, bet, ja jūs prasāt kaut ko personiskāku, man patīk dejot, jebkāda veida mūzika, kā arī man ļoti patīk rakstīt stāstus un zīmēt tos.

8) Kādi ir Tavi nākotnes plāni?

Patiesībā es labprāt gribētu atgriezties Latvijā, man ir plāns doties atpakaļ uz Latviju nākamā gada jūlijā, jo es tiešām gribu kārtot eksāmenus lai kļūtu par mākslas akadēmijas studentu Latvijā. Līdz tam laikam es plānoju apgūt digitālo animāciju universitātē ARCOS. Tad es varētu veidot bērnu filmas. Tuvākajā laikā es gribu uzskat komiksu veidošanu, kā arī ķerties pie īsfilmas uzņemšanas. Mans sapnis ir apceļot ar kājām visu Latīņameriku, bet tas noteikti tālākā nākotnē. Šobrīd plānoju tikai nedaudz uz priekšu un tad jau tālāk jāskatās, kas un kā notiks!

Paldies, Amanda, par atbildēm veļfīto laiku un - lai veicas iecerētais!

Agnese Brauna



Amandas klasesbiedri Čīlē kādā ekskursijā



Amanda Ērika un Ievas Jakobsonu viesģimenē Brīvdabas muzejā. No kr.: dēls Nils Eduards, mamma Ieva, Amanda un jaunākās māsiņas

Foto no Amandas personīgā arhīva

Foto no Jakobsonu personīgā arhīva

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS



Cienījamais grāmatu lasītāj! Gribu Tev atgādināt dažas lietas. Lūdzu nelasi grāmatas starp ravējamo gurķu vagām, atpūtinot rokas mežā no melleņu lasīšanas, cepot pankūkas svētdienas rītā, kvēpinot ugunsgrūdu pagalmā un citās situācijās un vietās, kad grāmata var tikt bojāta vai sasmērēta. Visi grib lasīt skaistas un tīras grāmatas, tāpēc lūdzu izturies pret bibliotēkā saņemtajām grāmatām ar pienācīgu cieņu un attieksmi. Grāmatas ir ne tikai garīgā vērtībā, bet mūsdienās maksā ievērojamu naudas summu un sen ir pagājuši laiki, kad grāmatu cenas bija daži desmiti kapeiku. Ja tomēr gadījies grāmatu sabojāt (apstākļi var būt ļoti dažādi), nāc uz bibliotēku un meklēsim situācijas risinājumu. Tāpat atkārtoti informēju, ka interesējošos izdevumus iespējams pasūtīt un rezervēt, zvanot pa tel. (65037157), sūtot e-pasta vēstuli (suntazu.biblioteka@inbox.lv) vai atnākot uz bibliotēku un izveidojot lietotāja profilu bibliotēkas sistēma ALISE (turpmāk grāmatas varēs pasūtīt no kataloga, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu jebkurā vietā). Arī par grāmatas saņemšanas iespējām vienmēr varam vienoties individuāli, ja nevarat grāmatu saņemt bibliotēkas darba laikā.

Uz tikšanos bibliotēkā!

Agnese Brauna

Jaunākās grāmatas Suntažu bibliotēkā

- | | |
|---|-------------------------------|
| • R.Naita | Atruna |
| • A.Perija | Augšāmcelšanās iela |
| • R.Ingrems | Bīstamā patiesība |
| • F.Močia | Cilvēks, kurš negribēja mīlēt |
| • K.Teilore | Daringemhola. (2.grāmata) |
| • Dž. Osvalds | Dvēseļu grāmata |
| • A.Auziņš | Dzīvās atbalsis |
| • S.Kaspari | Flamingu lagūna |
| • K.Forde | Franču dēka |
| • G.Formena | Ja es palieku |
| • Dž. Grīns | Katrīna pēc Katrīnas |
| • H.Brosa | Labākās draudzenes |
| • L.Koberbēle | Lakstīgalas nāve |
| • A.Kjavis | Likvdētie autobusi |
| • M.Velbeks | Pakļaušanās |
| • R.Džordans | Pasaules acs |
| • Pasaules salas latviešu klaidoņa acīm | Pilnmēness nakts zieds |
| • I.Dimante | Rīgas zilā gvarde |
| • P.Matsins | Trīs klikšķi līdz laimei |
| • D.Judina | Zem Muhameda bārdas |
| • L.Lapsa | Pēc mūsu tikšanās (After) |
| • A.Toda | |

Sakarā ar atvaļinājumu laiku, bibliotēka augusta mēnesī lasītājiem atvērta darba dienās līdz plkst.16.00

ĪSA PAMĀCĪBA MĪLĒŠANĀ

15. jūlijā Suntažu brīvdabas estrādē notika dziesmuspēle "Īsa pamācība mīlēšanā", kurā Viļņu Jāņa brūtes meklējumus izspēlēja aktieri Ivars Kļavinskis, Voldemārs Šoriņš, Jānis Kirmuška, Kristians Karēļins, Aīda Ozoliņa, Aija Dzērve, Sarmīte Rubule, Evija Skulte un Suntažu kultūras nama senioru deju kolektīvs "Suncele".



“SUNCELE” CĒSU SVĒTKOS

23., 24. jūlijā Cēsis svinēja 810 gadu jubileju. Šo svētku ietvaros notika arī Starptautiskais senioru deju kolektīvu festivāls “Kam nav 100-tas var”, kurā piedalījās arī mūsu kultūras nama senioru deju kolektīvs “Suncele” un vēl 21 kolektīvs no Latvijas un 6 deju kolektīvi no Lietuvas un Igaunijas.

Pirmajā festivāla dienā visiem kolektīviem bija koncerti ārpus Cēsim. “Suncele” koncertu sniedza gleznainajā Raunā, pilsdrupu estrādē. Pēc koncerta Suncelieši devās uz Cēsim vērot lukturu gājienu un grandiozo salūtu, kas notika Cēsu pils parkā. Bija pacilājoša sajūta būt un atrasties kopā ar cēsiniekiem un pilsētas viesiem tik īpašā svinību reizē! Pēc salūta, protams, balle Rožu laukumā kopā ar Aizgaļu ģimeni. Pirmās dienas noslēgums bija gana interesants... nācās pēc balles doties ar kājām 7 km līdz mūsu naktsmājām Priekuļos, jo autobusam bija jāatgriežas Priekuļos, lai varētu izbraukt nākamajā rītā plkst. 10.00...gadās arī tā... dejojāji jau stipri un izturīgi ļaudis... gājiens mājup izvērtās gana interesants un noteikti mums paliks atmiņā vēl ilgi!



Foto Dzidra Sprōģe

“Suncele” ar igauņu deju kolektīvu “Laaberjalg”

viem dejojājiem! Paldies arī pagasta pārvaldei par finansiālu atbalstu. Paldies manai “asistentei” Salimonai, kuras palīdzība svētku laikā bija neatsverama! Divas dienas vienā no skaistākajām Latvijas pilsētām aizritēja nemanot, ieguvām jaunus draugus, atguvām vecos. “Sunceles” šīs sezonas pēdējais pasākums noslēdzās ar pozitīvām emocijām un gandarījuma sajūtu par skaisti nodejotiem koncertiem.

SDK “Suncele” vadītāja A. Jermaka

Svētdien notika festivāla noslēguma lielkoncerts jaunajā “Vidzemes koncertzālē”. Liels prieks dejojājiem bija atkal satikt savus senos draugus no Igaunijas deju kolektīva “Laaberjalg”. Cerams, ka šī tikšanās vainagošies ar ciemošanos nākamajā vasarā Maarjamā pilsētā!

Paldies Cēsim par tik skaisti noorganizētiem svētkiem! Un, protams, “Sunceles” Paldies mūsu kultūras nama vadītājam Dzidrai Sprōģei, kura savā atvairinājuma laikā rada iespēju atbraukt uz noslēguma koncertu un būt kopā ar sa-

SUNTAŽU MĀCĪTĀJS EMĪLS LOPENOVE UN VIŅA LAIKABIEDRI

19. gs beigās, 1897. gada rudenī, Latvijas laikraksti „Düna Zeitung”, „Rigasche Rundschau”, „Mājas Viesis”, „Tēvija” un „Latviešu Avīzes” ziņo, ka 77 gadu vecumā miris bijušais Rīgas apriņķa prāvests un Suntažu mācītājs Emīls Lopenove.

Pēc vēsturnieka Elmāra Pelkausa pētījumiem, Lopenoves uzvārda nesēji nāk no Pomerānijas, kur tālā pagātnē ir dzīvojuši slāvi. Tāpēc vietvārdiem mēdz būt slāviskas vārdu izskaņas -ow, -owe. Šķiet, ka pirmais zināmais dižcilvēgs dzimtas pārstāvis ir 15. gs dzīvojošais Joahims fon Lopenovs (von Loppennow), kura uzvārda pamatā ir dzīvesvietas nosaukums. Viņš dzīvojis vietā, kuras nosaukumu atveidoja Loppnow, Loppennow jeb Loppianow. Mūsdienās tā ir Lopianova (Lopianow) Polijas Rietumpomožes vojevodistes Grifices apriņķī, kādus

100 kilometrus uz ziemeļrietumiem no Ščecinas. Un Emīlam Lopenovem ir bijuši vairāki vārdi – Emīls Voldemārs Jusfīns Gustavs Lopenove.

Kā jau parasti, dažādos avotos mēdz būt kļūdas, tā arī Suntažu mācītāja Jāņa Zundes „Suntažu draudzes kronikā” mācītājs Emīls Lopenove sajaukts ar viņa brāli Paulu Lopenovi, jo tur rakstīts, ka Suntažos strādājis P. Lopenove. Uz šo kļūdu norāda vēsturnieks E. Pelkauss. Kā paskaidro E. Pelkauss, Emīlam Lopenovem ir bijis jaunāks brālis – Pauls Lopenove, kas dzimis 1826. gada 1. februārī Kaives muižā. Pauls Lopenove gandrīz 50 gadus ir bijis seno valodu skolotājs kādā privātā zēnu mācību iestādē Narvā. No 1861. gada viņš ir vienlaikus arī palīgmācītājs Narvas somu un zviedru Sv. Mihaela baznīcā, no 1863. līdz 1895. gadam ir bijis mācītājs Jegalā (Jegelecht) pie Tallinas. Pauls Lopenove miris Rēvelē (Tallinā) 1901. gada 1. jūnijā.

No preses materiāliem uzzinām Emīla Lopenoves dzīves galvenos notikumus. Emīls Lopenove ir dzimis 1820. gada 15. decembrī Pēterupē (Peterskapelle), tā ir tagadējo Saulkrastu daļa. Kādu laiku viņš strādājis Rīgas muižas valdē, tad studējis teoloģiju Tērbatas Universitātē, studijas beidzis 1849. gadā. Tajā laikā Tērbatas Universitāte ir cariskās Krievijas Baltijas guberņu galvenais augstākās izglītības un zinātnes centrs. E. Lopenoves studiju laikā mācību valoda ir vācu, tur ir trīs fakultātes – medicīnas, jurisprudences

un teoloģijas, studentu skaits 19. gs. vidū – apmēram seši simti. Studenti varēja izmantot plašo Universitātes bibliotēku. Pēc Tērbatas Universitātes beigšanas jaunais mācītājs E. Lopenove strādā Suntažos par evaņģēliski luteriskās draudzes mācītāju visu savu darba mūžu – 43 gadus, no 1850. gada līdz 1894. gada februārim, vienlaikus no 1881. līdz 1891. gadam ir bijis arī Rīgas apriņķa prāvests. Vecuma dēļ viņš no sava amata Suntažu draudzē atkāpies 1894. gada 22. februārī (Balss, 1894, nr. 15.), pēc tam dzīvojis pie saviem tuviniekiem Rīgā, kur 1897. gadā 5. oktobrī pēc īsām ciešanām miris. Apglabāts Suntažu kapos.

Mācītāja E. Lopenoves dzīvesbiedre Emīlija (Emilie, dzim. Bandau) ir dzimusi 1830. gada 30. jūnijā, mirusi 1890. gada 3. martā un arī apbedīta Suntažu kapos. Ir skaidri zināms, ka Suntažu Lopenovēm ir bijis dēls – Emīls Teodors Pauls Vilhelms Lopenove, kas dzimis 1851. gada decembrī. Tā kā arī dēlam viens no vārdiem ir Emīls kā tēvam, parasti viņš tiek dēvēts par Vilhelmu Lopenovi. Viņa dzimšanas gadu izdevās uzzināt Rīgas Mārtiņa draudzes 1883. gada laulāto reģistrā. No tā redzams, ka Vilhelms Lopenove adventa laikā salaulājies ar Mariju Lizeti Ulmani, kas dzimusi Dobelē 1860. gadā, viņai tolaik ir 23 gadi, viņam – 32. Jaunā ģimene dzīvo Limbažos, Vilhelms ir advokāts. Bet viņa jaunā sieva mirst jau 1888. gada 7. februārī ar plaušu kaiti un apglabāta Suntažu kapos.



Publicitātes foto

Emīls Lopenove

SUNTAŽU MĀCĪTĀJS EMĪLS LOPENOVE UN VIŅA LAIKABIEDRI

Suntažu draudzes grāmatas liecina, ka arī Vilhelma Lopenoves otrā sieva Vilhelmīne Amālija Lopenove (dzim. Vermeier 1863. g. 28. I Austrumprūsijā) mirst 1891. gada 19. maijā 28 gadu vecumā dzemdībās, kurās iet bojā māte un bērns, mazdēliņš ir piedzimis nedzīvs. Viņi abi guldīti vienā šķīstā Suntažu kapos. Drīz vien 1893. gada 18. februārī mirst E. Lopenoves dēls, atraitnis Emīls Teodors Pauls Vilhelms Lopenove, viņam ir 41 gads, viņš miris ar diloni (tuberkulozi), apglabāts 21. februārī Suntažu kapos. Suntažu mācītājs Emīls Lopenove spēj nostrādāt vēl gadu, un, kā rakstījām iepriekš, viņš iesniedz atlūgumu 1894. gada 22. februārī. Vai mācītājam ir bijis vēl kāds bērns un mazbērni, nav noskaidrots.

Savas kalpošanas laikā E. Lopenove daudz darījis Suntažu baznīcas ēkas sakopšanā – 1875. gadā veicis plašus baznīcas remontdarbus un iekārtošanu, 1878. gadā par ziedojumiem iegādājies mākslinieka Jūliusa Gotfrīda Zigmunda (Zigmunda) altārgleznu „Kristus pie krusta”, nenoguris rūpējies par draudzes skolām.

No vairākiem E. Lopenoves piemiņas rakstiem sīkāk aplūkosim „Latviešu Avīzes” nekrologu (Nr. 44., 29.10. 1897). Tas atklāj mācītāja Emīla Lopenoves dzīvi un 19. gs. beigu nekrologu rakstīšanas veidu, un apbedīšanas tradīcijas.

„No Suntažiem. Prāvests Lopenowe † Nav sen, kad šovasar pavadījām savu veco lielkungu J. von Hānenfeldu uz pēdējo dusu. [1897. gada 27. jūnijā 65 gadu vecumā ar sirds slimību miris Julius von Hānenfelds, apbedīts 5. jūlijā. Dz. P.] Un atkal sēras zvanu skaņas mums nesen pavēstīja mūsu bijušā vecā draudzes gana E. Lopenoves tēva nāvi, kurš piedzīvojis 77 gadu lielu vecumu, 5. oktobrī š. g. aizdarīja savas nogurušās acis uz mūžību. Sēru vēsts, ka vecais, mīļotais mācītājs miris, drīz vien izplatījās pa visu draudzi. Tūdaļ no viņa draugu, labvēļu un draudzes puses sāka gādāt par to, lai viņu varētu godam sagaidīt un pavadīt. No draudzes puses, kā pēdējā pateicības un mīlestības parādība, bija uzcelti trīs koši goda vārti. Kad pienāca bērū diena – 10. oktobrī, tad no visām pusēm daudz ļaužu plūda uz baznīcu, lai no turienes ap pulksten 2 pēc pusdienas nelaiķa atdzisušās miesas pavadītu uz tuvējo kapu kalniņu. Pie izvadīšanas un apglabāšanas runāja Suntažu draudzes tagadējais mācītājs Ē.G. Lange, prāvests Cimermanis [Ludwig Gottfried Zimmerman (1852–1906), Rīgas iecirkņa prāvests, Lielvārdes draudzes mācītājs] un

Madlienas mācītājs Šrēders [Robert Schröder]. Ar atziņību viņi tēloja nelaika nenogurstošo darbību un gādību par apgaismību [skolām, izglītošanu], caur ko tas iemantojis neaizmirstamu piemiņu. To pierāda arī tas, ka pie viņa kapa atskanēja daudz jauku kora dziesmiņu un kā ar mīļu roku darinātiem vainagiem un puķu vitnēm apkāpja vīrs viņa pacēlušos dzeltēno kapu kopīņu.

Neaizmirstamais nelaikis pavīsam kā mācītājs, vēlāk kā prāvests, Suntažu draudzē strādājis 43 gadus, un tikai pēdējos 3 gadus nespēka dēļ no amata atsacījies, klušībā pavadīja sava mūža pēdējās dienas Rīgā, gribēdams būt tuvumā saviem piederīgiem. [...] Mēs, suntažnieki, novēlam Tev, dārgais darbiniek, saldu dusu un vieglas smiltis pēc garās dienas grūtumiem un pūliņiem. (M.V.)”

Mācītāja Emīla Lopenoves dzimtas kapu vieta vēl saglabājusies Suntažu Ev. luteriskās draudzes kapsētā, bet mūsdienās pavisam aizmirsta un nesakopta. Suntažu kapos apbedīts arī slavenais Suntažu mācītājs J. T. Bērents (1784– 1866), kas Suntažu draudzē kalpojis pirms E. Lopenoves 42 gadus. Kur gan atrodas viņa kapa vieta?



Emīla Lopenoves atdusas vieta Suntažu kapos

Suntažu Evangēliski luteriskajā draudzē bijušas divas draudzes – latviešu draudze un vācu draudze. Mēs zinām, ka Suntažu draudzē ietilpa ne tikai Suntažu muiža, bet arī Sidgundas Rihteres muiža, Vatrānes, Kastrānes un Lauberis Ozolmuiža ar latviešu zemniekiem – latviešu draudze. Suntažu vācu draudzē ietilpa minēto muižu īpašnieki ar ģimenēm un vācu amatnieki, krodzinieki, sīkrūpnieki u.c. Tā 1883. gadā mācītājs E. Lopenove reģistrējies un kristījies latviešu draudzē 121 jaundzimušo, vācu draudzē – 9, iesvētījis latviešu draudzē 49 jauniešus un reģistrējies laulību 16 pāriem, vācu draudzē togad nav bijis iesvētāmo un laulājamo. Latviešu draudzē 1883. gadā miruši 70 cilvēku,

bet vācu draudzē – 5. (LVVA 235. fonds, 7. apraksts, 794. lieta). Kāpēc pievērsamies 1883. gadam? IZRādās, ka Suntažu Evangēliski luteriskās baznīcas bēniņos vēl tagad atrodas četras piemiņas plāksnes, kuras savulaik, sargājot no izpostīšanas padomju gados, ir uznestas augšā, projām no cilvēku acīm. Starp tām viena ar uzrakstu:

„Ad. Dreving
14. Maerz 1846.
11. Okt. 1883.
Auf Wiedersehen”



Piemiņas plāksne Drevingam

Kas ir bijis šis cilvēks? 1883. gada baznīcas grāmatā vācu draudzes mirušo sarakstā ar 5. numuru ir reģistrēts mirušais Ādolfs Ludvigs Ferdinands Reinfelds Drevings, kas ir bijis Suntažu stikla rūpnīcas (Glashütte) īpašnieks, viņš miris savā namā, viņam ir bijuši 37 gadi 6 mēneši un 17 dienas, ir bijis precējies, miris ar plaušu kaiti. Pilnībā viņa dzīves gaitas nav izdevies noskaidrot, jo trūkst baznīcas grāmatu ap to laiku, kad viņš varētu būt precējies. Ir zināms, ka šī Drevingu dzimta Suntažos ienākusi no Allažiem apmēram 19. gs. vidū, un Ādolfs Ludvigs Ferdinands Reinfelds Drevings ir dzimis Allažos, ka viņš ģimenē nav bijis vienīgais bērns, un ka viņam pašam ir bijuši bērni. Drevingu uzvārds Suntažos saistās ar stikla rūpniekiem. Kas uzlicis baznīcā Ādolfam Drevingam piemiņas plāksni, varam tikai minēt, varbūt atraitne ar bērniem, varbūt viņa vecāki.

Protams, gribētos redzēt sakoptu mācītāja E. Lopenoves kapa vietu, jo viņš ir reģistrējies, kristījies, iesvētījies un laulājies suntalnieku vectēvus vai vecvectēvus, vecmāmiņas vai vecvecmāmiņas, izvadījis mūžības ceļos mūsu senčus un savus tuviniekus. Un baznīca varētu lepoties ar noslēpumainajām piemiņas plāksnēm, izliekot tās apskatei un izgaismojot tur pieminēto cilvēku dzīvesstāstus.

KULTŪRAS NAMĀ AUGUSTĀ

• **4. augustā ekskursija pagasta pensionāriem.** Izbraukšana plkst. 7.00 no kultūras nama. Informācija pa tel. 29217856, 65037246.

• **5. augustā plkst. 20.00** izrāžu apvienības "Panna" izrāde "Saimnieks meklē saimnieci". Lomās: Ģirts Ķesteris, Aldis Siliņš vai Imants Strads, Daiga Gaismaņa, Līga Zelģe u.c. Biļetes iespējams iegādāties no 1. augusta Suntažu kultūras namā katru darba dienu no plkst. 9.00 - 17.00, kā arī www.bilesuparadize.lv. Cena - 7,- Euro, pirms izrādes - 8,- Euro.

• **18. augustā plkst. 10.00** kultūras namā "Elegantas brilles" īpašais piedāvājums - **bezmaksas redzes pārbaude** ar iespēju iegādāties optiskās brilles un saulesbrilles. Acu spiediena mērījums ar bezkontakta tonometru - 5.00 Euro. Pierakstīties pa tālruni 20411444 darba dienās no 9:00 - 17:00

• **27. augustā plkst. 22.00** estrādes sezonas noslēgumā - **Suntažu muzikantu saiets**, kurā piedalīsies grupas "Okey", "Rolise", Aigariņš, dārzeņu apvienība "Perifērija". Ieejas maksa - 3,- Euro. Darbosies bufete. Precīzāka informācija afišās!

• **20. augustā plānotie Bērības svētki tiek atcelti nepietiekama bērnu skaita dēļ.**

• **31. jūlijā no plkst. 8.00 - 13.00** laukumā pie kultūras nama **Lauku mājražotāju tirgus**. Piena izstrādājumi, svaigi cepta maize, kūpinājumi, sidrs u.c. labumi! Tirgus notiks katru otro svētdienu - 14. augustā, 28. augustā, 12. septembrī, 25. septembrī. Laipni aicināti!!!

Rūpniecības preču veikals

Suntažos aicina darbā

enerģisku, atraktīvu,
komunikablu, pozitīvi
domājošu

pārdevēju – konsultantu

uz pilnu slodzi (5 dienas
nedēļā).

CV vai pieteikuma vēstuli sūtīt
uz e-pastu:

medneilze@inbox.lv
tel. 26374570

Pļauj zāli, krūmus ar trimeri.

Tel. 25985566.

Muzikants

(balss, sintezators)
spēlē visu laiku labāko
latviešu mūziku kāzās, jubilejās
u.c. privātos un publiskos
pasākumos.

Tel. 25985566 Dainis

Pārdod lietotos apģērbus un
apavus

Suntažu pagasta "Mežvidos".
(Tel: 26490770; 29425307)



No **30. jūlija** tiek
atvērta pastāvīga izstāde

"Kaktusu māja"

(Rokdarbi: aditi/tamborēti kaktusi)

Sākums: pl. 12.00

Atrašanās vieta:
Suntažu pag. "Zeltiņi"
(Viršņukalns)

Ieeja: 2,- €

Darbojas atpūtas stūrītis-kafejnīca!
(Tikai ar tēju/kafiju!!!)

Iepazīšanās ar darbiem neklātienē:
www.draugiem.lv - Kaktusu māja
www.facebook.com - Cacti House

Sākot ar 1. augustu
pirms izstādes apmeklējuma
obligāti jāsaņem apmeklējuma
laiks!
Tel. 29399054

Interviju ar suntažnieci, rokdarbnieci

Lolitu Bāleri varēsiet lasīt avīzes

augusta numurā



"Kaktusu mājas" īpašniece,
aditu un tamborētu kaktusu
amata meistare

Lolita Bālere piedāvā
rokdarbu izstādi

„DIĒTA”

Lai diēta būtu veiksmīga ir divas iespējas:

1. ēst no leļļu traukiem vai **2. tikai skatīties uz ēdienu:**

Ja izvēlas pirmo diētu - viss skaidrs
↳ diēta izdevusies - nomirstam badā :D

Ieteicams izvēlēties otro iespēju ↳

Un atkal mums ir divas izvēles:

1. skatīties uz istu ēdienu vai **2. skatīties uz mākslīgu ēdienu!!!**

Izvēloties pirmo iespēju - ir iespēja, ka diēta tomēr neizdosies :D

Bet izvēloties mākslīgu ēdienu atkal ir divas iespējas:

1. būt par visēdāju arī turpmāk vai **2. vai kļūt par vegānu.**

Abas izvēles būs pareizas,
jo saprātīsi, ko patiesi vēlaties.

NEĒDAMAS ĒDAMĀS LIETAS!

Rokdarbu izstāde „DIĒTA”

atvērta no 30.07.2016. līdz 31.08.2016.

Norises vieta: KAKTUSU MĀJA

Adrese: Suntažu pag. "Zeltiņi",

(Viršņukalns)

Ieejas maksa: 2,- €



*Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt
kā ziedlapiņām, kuras saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt
kā melodijai, kura sirdī šalc.
Ļauj kādam sapnim šodien zvaigznēs mirdzēt,
Lai dienu skrejā tie pie tevis trauc!*

/A.Āre/

SVEICAM
VISUS JŪLIJA JUBILĀRUS!
ĪPAŠI

70 gados

Jevenāliju Aļeksejevu

75 gados

Dainu Adamoviču

Jevgeniju Lubāni

80 gados

Ivaru Otomāru Celmiņu

81 gadā

Luciju Senkāni

82 gados

Sholastiku Ozolu

83 gados

Miervaldi Ķīsiņi

84 gados

Annu Cistjakovu

89 gados

Lidiju Volfmani

94 gados

Irnu Rudzīti

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu
Nav nākotnes, ir tikai vēju balss.*

Un kādai mīļai, labai sirdij

Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.

(N. Dzirkale)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību

Olgas Kozņenko ģimenei,

pavadojot viņu pēdējā gaitā.

“Dzintaru” mājās iedzīvotāji

Paņem līdzī saules glāstu,

Ko tev draugu rokas liek,

Lai tev, smilšu klēpī dusot,

Mazu brīdi siltāk tiek.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un

skumju brīdi esam kopā ar

Ināras Zihmanes tuviniekiem

lielajās bēdās.

Biedrība "Suntalniece"